

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1Nt/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011234
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121011234.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich Ing. Evy Hackenbergovej a PaedDr. Miroslavy Švehlovej, v trestnej veci odsúdeného Y. O., narodeného 5. januára XXXX, trvane bydliskom Za dráhou XXX/X, Y., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výhon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby llava, na verejnom zasadnutí konanom 10. mája 2022 v Trenčíne rozhodujúc o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného Y. O., narodeného 5. januára XXXX na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Trenčín spisová značka 8Tk 1/2017 ako nedôvodný zamietá, nakoľko neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín 8Tk 1/2017 z 12.04.2018 („rozsudok 8Tk 1/2017“) bol Y. O., nar. XX.XX.XXXX odsúdený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 21.11.2013 asi o 22:15 hod. vošiel po návrate z krčmy do drevenice č. XXX v obci P. Q., kde býval a v izbe na gauči našiel sedieť X.. E. R., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom P. Q. č. XX, ktorý bol u neho na návšteve už od popoludňajších hodín, pričom spoločne konzumovali alkoholické nápoje a keď si obžalovaný Y. O. všimol, že steny na izbe a kuchyni sú postriekané muštom, začal X.. E. R. vyčítať, že mu doma urobil neporiadok, v kuchyni medzi nimi došlo k hádke a vzájomnému fyzickému konfliktu, pri ktorom obžalovaný Y. O. pravdepodobne drevenou palicou o dĺžke cca 81,5 cm viackrát udrel X.. E. R. do oblasti hlavy a trupu a tiež ho presne nestotožneným jednobřitým kuchynským nožom o dĺžke čepele cca 10 - 12 cm a šírke čepele cca 2,5 cm bodol najmenej sedemkrát do krku a hrudníka, následkom čoho X.. E. R. utrpel dve plytké rezné poranenia na koži krku vpravo pod sánkou, jeden plytký škrabanec kože krku vpravo, dve bodné poranenia dolnej časti krku, bodné poranenie dolnej časti krku v oblasti jugulárnej jamky, jeden nábod kože hrudníka vpravo a viacnásobné bodné poranenia hrudníka s trojnásobným priebodom horného laloka pravých pľúc, bodnorené poškodenia magistrálnych ciev pre horný lalok pravých pľúc a poškodenie pľúcnice s následným vykrvácaním navonok a do pohrudničnej dutiny vpravo, ktoré zapríčinili traumaticko-hemoragický šok, ktorý bol bezprostrednou príčinou smrti X.. E. R., pričom X.. E. R. pri útoku utrpel i ďalšie zranenia, ktoré však v krátkodobom časovom horizonte nemohli spôsobiť jeho smrť, obžalovaný Y. O. následne vyzliekol X.. E. R. donaha, všetko jeho oblečenie spálil v kuchyni v šporáku na tuhé palivo a jeho nahé telo odtiahol ku hnojisku nachádzajúcemu sa neďaleko drevenice, kam telo vyložil za pomoci dreveného konára a v kuchyni handrou a čistou vodou poumýval podlahu od krvi a nôž, ktorým spôsobil X.. E. R. smrteľné zranenia, zahodil na doposiaľ nezistené miesto, pričom obžalovaný Y. O. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T 33/90 zo dňa 18.11.1992, právoplatným a vykonateľným u obžalovaného Y. O. dňa 5.1.1993, ktorým bol uznaný vinným za spáchanie okrem iného trestného činu vraždy podľa § 219 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.. Za spáchanie uvedeného skutku mu súd uložil trest odňatia

slobody na doživotie, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Z hľadiska aktuálneho meritórneho rozhodnutia z odôvodnenia rozsudku 8Tk 1/2017 okrem iného vyplýva, že prvostupňový súd postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol na hlavnom pojednávaní vykonať procesnými stranami navrhnuté dôkazy, a to výsluch príslušníkov polície, ktorí vykonávali prvotné úkony s odsúdeným po zadržaní aj v súvislosti s vykonaním skúšky na množstvo alkoholu v dychu, resp. v krvi, výsluchy svedkov W. prehratie kamerových záznamov z reštaurácie Y., ktoré považoval jednak za irelevantné k stíhanému skutku a jednak mal za to, že skutočnosti, ktoré mali byť zistené vykonaním týchto dôkazov, boli zistené v dostatočnej miere inými skôr navrhnutými a zároveň aj vykonanými dôkazmi.

Uznesením odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne 3To 50/2018 z 03.07.2018 („uznesenie 3To 50/2018“) bolo odvolanie odsúdeného proti rozsudku 8Tk 1/2017 zamietnuté, čím rozsudok 8Tk 1/2017 nadobudol právoplatnosť.

Z hľadiska aktuálneho meritórneho rozhodnutia z odôvodnenia uznesenia 3To 50/2018 okrem iného vyplýva, že odsúdený v jeho písomných podaniach, ktoré odvolací súd vyhodnotil ako dôvody odvolania, opakovane namietal skutkové zistenia a právne závery prvostupňového súdu, s ktorými sa zásadne nestotožnil, rozsudok považoval za nezákonný a za zaujatý proti jeho osobe. Trval na tom, že on poškodeného nezabil, ale bola to tretia neznáma osoba, ktorá vinou polície nebola stotožnená. Skutku sa nedopustil, v predmetný deň bol v dedine, domov prišiel okolo polnoci, videl, že má prelašovanú chalupu a videl krvavé stopy a zbadal nebohého na hnojisku. Bicykel dal do šopy a išiel si poupratovať. Ráno išiel vrátiť bicykel svedkovi D. išiel do obchodu a zavolať políciu. Na preverenie jeho pohybu v dedine žiadal vypočuť svedkov a zadovážiť kamerový systém z reštaurácie Raj. Poprel, že s poškodeným mal v kritický večer konflikt, pričom k priznaniu a výpovedí bol donútený políciou pri úkonoch, ktoré nepovažuje za relevantné a dôveryhodné, bol pod vplyvom alkoholu a svoje vyjadrenia k skutku prispôboval želaniu vyšetrovateľa, tak ako to tento chcel. Skutok nespáchal, v čase kedy sa mal stať bol v dedine v krčme, pričom polícia vzhľadom k tomu, že sa po fyzickom útoku k nemu priznal, už nehľadala skutočného vinníka, ktorý spôsobil poškodenému smrteľné zranenia. Žiadal oslobodiť spod obžaloby. Jeho obhajkyňa v písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že sa stotožňuje s tvrdením odsúdeného, že proti odsúdenému nie sú žiadne priame a ani nepriame dôkazy. Odsúdený poprel, že 21.11.2013 o cca 22:15 hod. mohlo dôjsť k stíhanému konaniu, pretože sa v tom čase nachádzal v krčme "Raj" a to s X. W., potom z "Raja" odišiel k bytovke, kde boli aj Z. P. a I. D.. Do svojho domu sa vrátil až po polnoci, kde bol všade neporiadok a krv, čo odsúdený poupratoval. Poprel, že došlo ku konfliktu a ak takto v prípravnom konaní vypovedal, tak išlo o výpoveď, ktorú vzhľadom na jeho slovný prejav a intelekt prednášal tak, že sa naopak on pýtal vyšetrovateľa a ironizoval svoju výpoveď, čo následne bolo vyhodnotené v jeho neprospech. On však na otázky vyšetrovateľa odpovedal opakovaním otázky vyšetrovateľa, ale s otáznikom. Je nepochybné, že orgány činné v trestnom konaní na základe jeho priznania, resp. popísania konfliktu, považovali podstatnú časť vyšetrovania za jednoznačnú teda, že skutok spáchal odsúdený. Aj vzhľadom na stav jeho opitosti a povinnosť orgánov činných v trestnom konaní, mali byť dôkazy vyhodnocované vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, čo odsúdený uviedol a predovšetkým mali byť dôslednejšie vykonávané výsluchy svedkov na čas, kedy bol odsúdený v kontakte so svedkami v Reštaurácii "Raj". Súd sa dôsledne nevysporiadal ani s porovnaním stôp z miesta činu s podošvami pracovnej obuvi odsúdeného, kde fotograficky zaistená stopa časti podošvy označená ako stopa 15 bola vytvorená podošvou tenisiek s rozdielnym vzorom dezénu, teda na mieste boli vytvorené stopy dvoma druhmi obuvi s rozdielnym vzorom dezénu, s čím sa súd dostatočne nevysporiadal, čo považujú za závažné porušenie práva na obhajobu. Zaujal odvolací súd stanovisko, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania uvedených v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12) i rovnosti strán (kontradiktórnosti) (§ 2 ods. 14). Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je rozsudok 8Tk 1/2017 výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky

odôvodneným skutkovým zisteniam. Skutočnosť, že sa odsúdený nestotožnil so skutkovými či právnymi závermi prvostupňového súdu v rozsudku 8Tk 1/2017, nemohla sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených prvostupňovým súdom. Naopak odvolací súd poukázal na to, že prvostupňový súd v rozsudku 8Tk 1/2017 podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčovali odsúdeného zo spáchania stíhaného skutku, precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine mali dostatočný základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Odvolací súd tiež uviedol, že odvolacie námietky odsúdeného boli len opakovaním obhajobnej argumentácie uvádzanej už pred prvostupňovým súdom, s ktorou sa ten, ako je zrejmé z odôvodnenia rozsudku 8Tk 1/2017, vysporiadal, pričom riadne odôvodnil, prečo túto obranu odsúdeného považoval za vyvrátenú a riadne odôvodnil, prečo odmietol vykonať ďalšie procesnými stranami navrhnuté dôkazy.

Uznesením dovolacieho Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Tdo 43/2020 z 16.07.2020 („uznesenie 5Tdo 43/2020“) bolo dovolanie odsúdeného proti uzneseniu 3To 50/2018 odmietnuté.

Z hľadiska aktuálneho meritórneho rozhodnutia z odôvodnenia uznesenia 5Tdo 43/2020 okrem iného vyplýva, že odsúdený podľa podaného dovolania videl porušenie jeho práva na obhajobu predovšetkým v postupe prvostupňového súdu, ktorý odmietol vykonať ním navrhované dôkazy, pričom z odôvodnenia rozsudku 8Tk 1/2017 nebolo podľa jeho názoru zrejmé, prečo predmetným návrhom na vykonanie ďalších dôkazov nevyhovelo. V ďalšej časti dovolania odsúdený spochybňoval skutkové zistenia súdu prvého stupňa namietajúc, že jeho právo na obhajobu malo byť zásadným spôsobom porušené tým, že neboli vykonané ním navrhnuté dôkazy v podobe výsluchu svedkov A. (príslušníkov PZ SR, ktorí boli prítomní pri prvotných výsluchoch obvineného), U. Y., R. Y. (zamestnankyň pohostinstva Raj), X. W., Z. P., X. S., A. X., konfrontácie medzi svedkami I. a ďalšími policajtami, ktorí prišli do styku s obvineným po jeho zadržaní, vyžiadanie správy od ošetrojúcej lekárnice (pri zadržaní) k otázke, ako stanovila výšku hladiny alkoholu v krvi obvineného a prehratie kamerového záznamu, ktoré mali mať zásadný význam pre rozhodnutie. Dovolací súd k tomu uviedol, že námietka spočívajúca v nevyhovení návrhu na doplnenie dokazovania by potenciálne mohla znamenať naplnenie príslušného dovolacieho dôvodu (právo navrhovať dôkazy slúžiace na podporu obhajoby je nepochybne imanentnou súčasťou práva na obhajobu), avšak iba za predpokladu, že by sa s predloženým návrhom konajúci súd nevysporiadal (o nej nerozhodol) zákonným spôsobom. Tu odkázal na závery ustálenej judikatúry (R 7/2011, R 116/2014), podľa ktorých platí, že ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím buď tomuto návrhu vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.). Nie je možné ale úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo. Zdôraznil, že za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania (vedeného z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por.) je posudzovanie právnych otázok, a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011). Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že prvostupňový súd sa nielenže procesne správne s návrhmi obhajoby na doplnenie dokazovania vysporiadal, keď ich na hlavných pojednávaniach uzneseniami podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať, ale tento svoj postoj následne aj odôvodnil, a to jednak ústne a jednak v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. tiež v odôvodnení rozsudku 8Tk 1/2017. Odvolací súd považoval rozsah vo veci vykonaného dokazovania za dostatočný, skutkový stav za jednoznačne preukázaný, keď sa stotožnil tiež aj s vysporiadaním sa s návrhmi na dokazovanie. Dovolací súd uzavrel, že pokiaľ ide o v posudzovanom dovolaní uvádzané návrhy na doplnenie dokazovania, tieto dôkazné návrhy boli uplatnené už v pôvodnom konaní, ktorým však súd procesne predpísaným spôsobom nevyhovelo, presnejšie ich na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať z dôvodov uvedených v § 272 ods. 3 Tr. por. (formou procesného uznesenia), ktorý postup aj následne zdôvodnil.

18.10.2021 odsúdený cestou ustanoveného obhajcu podal návrh na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného tunajším súdom pod 8Tk 1/2017. Poprel spáchanie skutku, za ktorý bol odsúdený. 21.11.2013 trávil čas v obci, do 22:30 hod. sa nachádzal v reštaurácii Raj, čoho dôkazom môže byť záznam z kamerového systému. Z reštaurácie odchádzal spolu s X. W., pričom sa na farskom moste rozišli a on išiel za I. D., a to po 22:40 hod., ktorému som išiel dať cigarety a pred bytovkou strávil určitý čas v prítomnosti Z. P., ktorá venčila psa E.. S D. sa zhováral ohľadne brigády a priniesol sladkosť pre malú W., na čo mu A. X., matka W., povedala, či vie, koľko je hodín, bolo po 23:15 hod.. Od bytovky chcel ísť za L. R., aby išiel na brigádu. Zastavil sa pri obchode, kde popíjal a domov išiel pomaličky až po polnoci. Po príchode domov zistil, že má prelašovanú chalupu. V ten večer s nikým nemal žiadny konflikt ani s nebohým X. R., ktorého naposledy videl živého o 20:30 hod.. Jediným svedkom, ktorý videl 21.11.2013 nebohého X. R. živého, bol svedok X. Q., ktorý vo svojej výpovedi popísal stretnutie so mnou a nebohým X. R. pričom uviedol, že sa domov vrátil do 21:00 hod. Ostatní svedkovia vypovedali už len o udalostiach z 22.11.2013. Orgány činné v trestnom konaní a ani súd prvého stupňa sa nezaoberali otázkami týkajúcimi sa jeho pohybu, resp. toho, kde sa nachádzal po 21:00 hod. a v tejto súvislosti bolo odmietnuté vykonanie dôkazov, a to konkrétne výsluchy svedkov U. Y. a R. Y. - zamestnankyň reštaurácie Y., X. W., Z. P., X. S., A. X. - osôb, ktoré s ním trávili čas, resp. sa s ním stretli 21.1.2013 vo večerných a nočných hodinách. Vykonanie uvedených výsluchov, ktoré boli navrhované a ktoré svedčia v jeho prospech, bolo zo strany prvostupňového súdu odmietnuté podľa § 272 ods. 3 Tr. por.. Takéto rozhodnutie je možné považovať za arbitrárne, keď prvostupňový súd zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nevysvetlil nadbytočnosť a nepotrebnosť doplnenia dokazovania a dokazovanie vykonal iba dôkazmi svedčiacimi v jeho neprospech. Uzavrel, že je presvedčený, že vykonanie dokazovania výsluchom svedkov U. Y. a R. Y. - zamestnankyň reštaurácie Raj, X. W., Z. P., X. S., A. X. - osôb, ktoré s ním trávili čas, resp. sa s ním stretli 21.1.2013 vo večerných a nočných hodinách, ako aj vykonanie dokazovania prostredníctvom vydaného 1 ks DVD obsahujúceho kamerový záznam z reštaurácie Raj sú samé sebe spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine a vyvrátiť jeho prítomnosť na mieste skutku v čase jeho spáchania.

Vo veci sa 10.05.2022 konalo za prítomnosti odsúdeného, jeho obhajcu a prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín verejné zasadnutie, na ktorom súd vyslúchol odsúdeného, dal procesným stranám priestor vyjadriť sa a navrhnúť dôkazy, ktoré majú byť v rámci konania o obnove vykonané, vykonal dokazovanie nevyhnutné pre meritórne rozhodnutie, vysporiadal sa s návrhmi na vykonanie dôkazov v konaní o obnove, dal procesným stranám priestor na konečný návrh pred meritórnym rozhodnutím a o návrhu na obnovu konania aj meritórne rozhodol.

Odsúdený sa v rámci jeho výsluchu na verejnom zasadnutí, pokiaľ ide o jeho argumentáciu pridržiaval podanému návrhu, pričom poprel spáchanie skutku, za ktorý bol odsúdený s tým, že 21.11.2013 trávil čas v obci, do 22:30 hod. sa nachádzal v reštaurácii Raj, čoho dôkazom môže byť záznam z kamerového systému. Z reštaurácie odchádzal so W., pričom sa na farskom moste rozišli a on išiel za D., a to po 22:40 hod., ktorému som išiel dať cigarety a pred bytovkou strávil určitý čas v prítomnosti P., ktorá venčila psa E.. S D. sa zhováral ohľadne brigády a priniesol sladkosť pre malú W., na čo mu X., matka W., povedala, či vie, koľko je hodín, bolo po 23:15 hod.. Od bytovky chcel ísť za R., aby išiel na brigádu. Zastavil sa pri obchode, kde popíjal a domov išiel pomaličky až po polnoci. Po príchode domov zistil, že má prelašovanú chalupu. V ten večer s nikým nemal žiadny konflikt ani s nebohým X. R., ktorého naposledy videl živého o 20:30 hod.. Tiež uviedol: „Ja trvám na svojej nevine. Ja som poškodeného nezavraždil. Videl som ho až potom na ďalší deň na hnojisku mŕtveho. Mňa blbosti nezaujímajú. Opätovne poukazujem, že ja som poškodeného nezavraždil. Trávil som čas v spoločnosti. Poškodeného som videl už mŕtveho pred tým ako ho odviezla sanitka.“

Obhajca odsúdeného okrem toho, že v rámci konečného návrhu navrhol povoliť obnovu konania pôvodne vedeného pod 8Tk 1/2017, v priebehu verejného zasadnutia predniesol návrhy na vykonanie dôkazov v konaní o obnove, keď uviedol: „Čo sa týka návrhov na doplnenie dokazovania, tak v samotnom trestnom konaní nebolo vypočutých viac svedkov, ktorí s odsúdeným trávili večerné hodiny dňa 21.11.2013, a preto navrhujeme vypočuť svedkov tak, ako sme uviedli v podanom návrhu na str. 3, ide o svedkov: U. Y., R. Y., X. W., Z. P., X. S., A. X.. Taktiež chceme oboznámiť DVD z reštaurácie Raj z daného dňa, ktorý nosič má vyvrátiť prítomnosť môjho klienta v mieste činu v čase spáchania stíhaného skutku. Nevieme, kde sa tento nachádza, ale máme za to, že by mohol byť súdom vyžiadaný. Taktiež predkladám súdu písomnosť, ktorú mi teraz predložil klient a túto žiadame oboznámiť.“

Prokurátor okrem toho, že v rámci konečného návrhu navrhol zamietnuť návrh na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného pod 8Tk 1/2017, sa v priebehu verejného zasadnutia vyjadril k obhajcom predneseným návrhom na vykonanie dôkazov v konaní o obnove, pričom uviedol: „V súvislosti s podanými návrhmi mám za to, že v zásade nejde o žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Ide už o niekoľkonásobne opakované návrhy odsúdeného, ktoré začal produkovať v závere hlavného pojednávania, pričom s týmito návrhmi sa už súdy opakovane vysporiadali, a to tak v rámci prvostupňového, odvolacieho ako aj dovolacieho konania. Ja preto navrhujem, aby súd oboznámil podstatný obsah spisu, a to uvedené rozhodnutia súdov všetkých stupňov na základe ktorých považujem návrhy na vykonanie dokazovania za nedôvodné.“

Po preskúmaní podaného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného tunajším súdom pod 8Tk 1/2017 a osobitne pripojeného spisu tunajšieho súdu 8Tk 1/2017, ako aj po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí a zhodnotení okrem iného tam učinenej výpovede odsúdeného, súd dospievajúc k záveru, že nie sú dané podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., tento návrh podľa § 399 ods. 2 Tr. por. ako nedôvodný zamietol.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy uvedené v § 394 Tr. por.. Súd, ktorý rozhoduje o takomto návrhu na povolenie obnovy konania, je v zásade oprávnený zaoberať sa iba tými výroky, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania. To znamená, že iba pri tých výrokoch rieši súd otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa naopak rozumie dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

Riadiac sa vyššie uvedeným výkladom a odkazujúc na skutočnosti podrobne rozvedené skôr v tomto odôvodnení súd dospel k záveru, že odsúdený v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného tunajším súdom pod 8Tk 1/2017 v zásade len zopakoval svoju obhajobnú argumentáciu ním prezentovanú tak v prvostupňovom konaní a odvolacom konaní, ako aj konaní dovolacom. Pokiaľ poukazoval na to, že skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr neznámymi, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine, boli výsluchy svedkov U. Y. a R. Y. ako zamestnankýň reštaurácie Y., X. W., Z. P., X. S., A. X. ako osôb, ktoré s ním trávili čas, resp. sa ním stretli 21.01.2013 vo večerných a nočných hodinách a napokon kamerový záznam z večera 21.01.2013 reštaurácie Raj, nejde o nové skutočnosti alebo dôkazy tak, ako ich má na mysli dikcia § 394 Tr. por.. Tieto totiž vôbec nie sú novými. Odsúdený na ne poukazoval už v prvostupňovom konaní, v rámci ktorého sa s nimi súd aj príslušným procesným postupom vysporiadal (odmietol ich vykonať podľa § 272 ods. 3 Tr. por.), pričom toto ich nevykonanie namietal v rámci podaného odvolania a dovolania, k čomu rovnako príslušné súdy zaujali stanovisko, ktoré súd pre prehľadnosť zvýraznil hrubším písmom skôr v tomto odôvodnení. Zostáva preto len zopakovať, že to, že odsúdený sa nestotožňuje so skutkovými či právnymi závermi prvostupňového súdu v rozsudku 8Tk 1/2017, resp. sa nestotožňuje s rozsahom dokazovania tak, ako ho v danom rozsudku ustálil prvostupňový súd, neznamená, že tieto skutočnosti predstavujú podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.